

ninger og tilbygninger, som ikke vil blive forhindret gennem zoneadministrationen eller kystzoneadministrationen efter planloven, og forhindre tilplantning med nåletræer, småplantninger og læhegn, som vil skæmme kystlandskabets karakter og hindre det fri udsyn.

På den baggrund foreslås strandbeskyttelseslinien og klitfredningslinien udvidet fra de nugældende 100 m til 300 m, bortset fra i fastlagte sommerhusområder.

Regionplanernes retningslinier omfatter de områder, der ligger inden for de udvidede beskyttelseslinier. Disse områder kan endvidere være omfattet af kommuneplanrammer og lokalplaner.

Områder omfattet af regionplanretningslinier og kommuneplanrammer, og som ikke er detailplanlagt ved lokalplan, og som i dag typisk ligger ubebyggede hen, vil fortsat blive omfattet af beskyttelsen i dette forslag, bortset fra fastlagte sommerhusområder.

For såvidt angår lokalplanlagte områder, er der tale om planlægning, der binder og skaber rettigheder for grundejerne.

I lokalplanlagte områder vil det i hvert enkelt tilfælde blive vurderet, om der er baggrund for at opretholde linierne helt eller delvis, bortset fra fastlagte sommerhusområder, hvor de udvidede beskyttelseslinier ikke gælder. Dette vil særligt kunne være tilfældet, hvor lokalplanen friholder landskabskiler eller større arealer som ubebyggede friarealer, eller hvor der kun er åbnet mulighed for en meget ekstensiv udnyttelse. Som eksempler på det sidste kan nævnes idrætsanlæg, parker, golfbaner og lossepladser. I disse situationer vil opretholdelse af beskyttelseslinierne dog ikke være til hinder for, at området udnyttes i overensstemmelse med den gældende lokalplan, jf. forslaget § 3, stk. 3. Men der er ikke adgang til at dispensere eller tilvejebringe en ny lokalplan med den virkning, at forbudet fortrænges.

I andre tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt kun at ophæve linierne i en nærmere afgrænset del af lokalplanområdet, således at linierne for eksempel kan opretholdes hele vejen rundt om det undtagne område.

Den nærmere udformning af kriterierne for at undtage områder fra klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien vil blive fastsat efterfølgende af miljøministeren efter bestemmelsen i § 15 b, stk. 5. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 1

Langs den jyske vestkyst mod Skagerrak og Vesterhavet gælder den særlige klitfredningslinie i stedet for strandbeskyttelseslinien, jf. den gældende lov om naturbeskyttelse, § 15, stk. 1, nr. 6.

Baggrunden herfor er, at store områder langs Vestkysten er dækket af flyvesand, som i historiens løb har forvoldt omfattende skader på det bagvedliggende agerland. Klitterne danner et næsten sammenhængende bælte, der strækker sig fra Skagen til Blåvandshuk og Skallingen og derfra videre til Fanø, Mandø og Rømø.

Klitterne findes i et bælte, der ofte er betydeligt bredere end 100 m, men behovet for sandflugtsbekæmpelse udført af det offentlige er navnlig til stede i de yderste klitrækker, der er præget af »levende« klitter, hvor sandflugten fremmes af kysttilbagerykninger, storme og i mindre omfang publikums slid på klitterne.

Store dele af Vestkysten er i tidens løb overtaget af staten som led i sandflugtsbekæmpelsen. Disse områder spiller i dag en særlig stor rolle som naturområder, og som grundlag for befolkningens friluftsliv.

Klitfredningslinien og strandbeskyttelseslinien varetager som nævnt i vidt omfang samme hensyn. En udvidelse af beskyttelseslinien vil dog være særligt værdifuld i de områder med klitter, idet en udvidelse vil skabe bedre muligheder for at lade den dynamiske udvikling i klitterne foregå, uden at den kommer i konflikt med store økonomiske interesser i byudvikling.

Sandflugtsbekæmpelsen og administrationen af reglerne i naturbeskyttelsesloven om klitfredede arealer varetages i dag af de lokale statsskovdistrikter, som i forvejen administrerer de statsejede arealer. Statsskovdistrikterne har deres administration af statens arealer det nødvendige apparat og den nødvendige ekspertise til at sikre en billig og effektiv sandflugtsbekæmpelse og administration.

Da udførelsen af sandflugtsbekæmpelsen og administration af forbudsbestemmelsen i lovens § 8 hænger tæt sammen, forudsættes det, at statsskovdistrikterne fortsat skal administrere bestemmelserne om klitfredning, herunder i de områder, der foreslås inddraget under den udvidede klitfredningslinie.

Det forudsættes ligeledes, at hidtidig administrationspraksis på området opretholdes uændret.

Forslagene til ændringer i klitfredningsbestemmelserne tilsigter en harmonisering af bestemmelserne om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Det forudsættes, at de restriktioner, der i dag gælder for det klitfredede område, fortsat skal opretholdes. Det er ligeledes hensigten fortsat at sikre mulighederne for sandflugtsbekæmpelse i områder med bebyggelse. § 8, stk. 4 fastslår således, at klitfredningslinien ikke kan fastlægges nærmere kysten end den i dag gældende klitfredningslinie, hvis der er klitdannelser langs kysten.